

Udkast til

Forslag

til

Lov om ændring af repatrieringsloven, integrationsloven, lov om sygedagpenge og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
(Styrkede incitamenter til at repatriere og systematisk kommunal vejledningspligt)

§ 1

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 13. oktober 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 6, 1. pkt., affattes således:

»Uanset bestemmelserne i § 5 i lov om aktiv socialpolitik, § 3 i lov om sygedagpenge og § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, sygedagpenge efter reglerne i lov om sygedagpenge eller arbejdsløshedsdagpenge efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.«

2. § 7, stk. 2, nr. 2, affattes således:

»2) udgifter på højst 30.000 kr. pr. person til transport af personlige ejendele, eller hjælp til udgifter til køb af bohave på 30.000 kr. pr. person til brug for køb af personlige ejendele,«.

3. I § 7, stk. 2, nr. 5, slettes »og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland« .

4. I § 7, stk. 2, nr. 9, ændres »indtil det fyldte 16. år.« til: » »indtil det fyldte 16. år, og«.

5. I § 7, stk. 2, indsættes efter nr. 9 som nyt nummer:

»10) udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v. på højst 10.000 kr. pr. person.«

6. I § 14 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 2 og 10, er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«

§ 2

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 11. oktober 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 20 a indsættes:

»§ 20 b. Kommunalbestyrelsen har pligt til som led i integrationsprogrammet at vejlede udlændingen om mulighederne for repatriering efter repatrieringsloven. Vejledningen om repatriering skal gives i forbindelse med den løbende opfølgning på integrationskontrakten efter § 20, stk. 1. «

§ 3

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 826 af 23. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1541 af 19. december 2017 og § 11 i lov nr. 1669 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, nr. 3, ændres »eller« til: »,«.

2. I § 3, stk. 2, nr. 4, ændres »i Danmark.« til: »i Danmark eller«.

3. I § 3, stk. 2, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) en person efter repatrieringslovens § 6 har fået tilladelse til at deltage i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.«

§ 4

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 21. juni 2017, som senest ændret ved § 10 i lov nr. 1671 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 62, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog stk. 3«: » og 4«.

2. I § 62, stk. 1, nr. 6, indsættes efter »Danmark«: », jf. dog stk. 4.«.

3. I § 62 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse for medlemmer, der efter repatrieringslovens § 6 af kommunalbestyrelsen har fået tilladelse til deltagelse i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering, og som deltager heri.«

Stk. 4- 9 bliver herefter stk. 5-10.

4. I § 62, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »jf. stk. 4-6« til: »jf. stk. 5-7«

5. I § 62, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres »jf. stk. 4, 3. pkt.« til: »jf. stk. 5, 3. pkt.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Stk. 2. Loven finder anvendelse for udlændinge, som repatrierer med støtte i medfør af repatrieringsloven den 1. juli 2018 eller senere.

Stk. 3. §§ 3 og 4 finder anvendelse for personer, der den 1. juli 2018 eller senere får tilladelse efter repatrieringslovens § 6 til at deltage i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Bedre muligheder for at medtage offentlig forsørgelse ved deltagelse i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
 - 2.2. Hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
 - 2.3. Bedre mulighed for at yde hjælp til erhvervsudstyr
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
 - 2.4. Hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v.
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
 - 2.5. Systematisk kommunal vejledningspligt om repatriering
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Som led i aftale om finanslov for 2018 af 8. december 2017 har regeringen (Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) og Dansk Folkeparti indgået delaftale om Fokus på tilbagevenden til hjemlandet.

Det fremgår heraf, at regeringen og Dansk Folkeparti er enige om, at Danmark kun skal huse udlændinge, som har ret og vilje til at opholde sig her, og at der skal være et større fokus på udlændinges mulighed for frivillig tilbagevenden til hjemlandet. Endvidere blev det som led i Aftale om flere år på arbejdsmarkedet af 8. juni 2017 aftalt at styrke repatrieringsordningen og at anvende en del af provenuet fra den reducerede integrationsydelse til dette formål.

Finanslovsaftalen indeholder på den baggrund en række initiativer, der har til formål at styrke repatrieringsindsatsen med henblik på at øge udlændinges incitament til at repatriere. Dette kan særlig være relevant for de udlændinge, som er dårligt integreret i det danske samfund og har svært ved at få fodfæste på det danske arbejdsmarked.

Yderligere er regeringen og Dansk Folkeparti enige om at forpligte kommunerne til en systematisk vejledning af herboende udlændinge om mulighederne for at vende tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdsland med økonomisk støtte efter repatrieringsloven.

Nærværende lovforslag gennemfører de initiativer i finanslovsaftalen, der kræver lovændringer. Det drejer sig om følgende:

Mere fleksibilitet i støtte til repatriering gennem bedre mulighed for at yde hjælp til erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder samt mulighed for at vælge en startpakke til køb af bohav som alternativ til transport af personlige ejendele. Der henvises til afsnit 2.2. og 2.3.

Bedre muligheder for hjælp i forberedelsen af repatriering i form af en udvidelse af den kreds af udlændinge, der modtager offentlig forsørgelse, som får mulighed for at kunne deltage i en rekognosceringsrejse til hjemlandet med henblik på at træffe beslutning om repatriering, samt indførelse af økonomisk støtte til anskaffelse af nationalitetspas m.v., der er nødvendig for, at repatriering kan foretages. Der henvises til afsnit 2.1. og 2.4.

Systematisk kommunal vejledningspligt om repatrieringsordningen ved at indføre en forpligtelse for kommunerne til som led i integrations- og beskæftigelsesindsatsen at vejlede herboende udlændinge, der er omfattet af repatrieringsloven, om mulighederne for at repatriere til deres hjemland eller tidligere opholdsland med støtte efter repatrieringsloven. Den systematiske vejledning vil ske i forbindelse med den løbende opfølgning på integrationskontrakten og via jobcentre. Der henvises til afsnit 2.5.

Med henblik på at sikre, at den enkelte udlænding er opmærksom på muligheden for repatriering og har det bedst mulige grundlag for at træffe beslutning herom, samt at styrke kommunernes indsats, indeholder aftale om Fokus på tilbagevenden til hjemlandet endelig en aftale om etablering af to puljer på finansloven over de næste fire år til understøttelse af konkrete projekter, der understøtter den styrkede ordning om repatriering. Den ene pulje har til formål at understøtte konkrete repatrieringsprojekter, herunder i form af rekognosceringsrejser til hjemlandet eller modtagelsesaktiviteter i hjemlandet, mens den anden pulje har til formål at understøtte etableringen af offensive informations- og rådgivningsindsatser om repatriering målrettet kommunale sagsbehandlere og repatrieringslovens målgruppe. Begge puljer udgør hver 1,3 mio. kr. i 2018 og 2,5 mio. kr. årligt herefter.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Bedre muligheder for at medtage offentlig forsørgelse ved deltagelse i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at kunne træffe beslutning om repatriering

2.1.1. Gældende ret

Efter § 5, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik kan personer, der opholder sig i udlandet, som udgangspunkt ikke modtage hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik. Kommunen kan dog i visse særlige tilfælde, jf. § 5, stk. 2, tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet. Disse særlige tilfælde omfatter imidlertid ikke ophold i hjemlandet i tilknytning til repatriering.

Efter repatrieringslovens § 6 er der imidlertid mulighed for efter ansøgning at medtage hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik, hvis udlændingen deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at træffe beslutning om repatriering. Det er en betingelse for at medtage hjælp til forsørgelse, at opholdet sker som led i et forløb eller et projekt, der er planlagt af en myndighed eller en organisation.

Det fremgår af repatrieringslovens § 6, at kommunalbestyrelsen ved vurderingen af ansøgningen skal indhente en udtalelse om opholdets karakter fra Udlændinge- og Integrationsministeriet eller den organisation, som ministeriet har overladt rådgivningsopgaven til, dvs. for tiden Dansk Flygtningehjælp. Udtalelsen skal navnlig afgives til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om praktikopholdet, uddannelsesforløbet eller rekognosceringsrejsen er egnet til at forberede udlændingens repatriering, og om opholdet er planlagt af en myndighed eller organisation på tilstrækkelig professionel vis.

Bestemmelsen giver kun mulighed for at træffe beslutning om at yde hjælp til forsørgelse under ophold i udlandet, og der vil eksempelvis ikke kunne ydes hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik.

Der er efter repatrieringslovens § 6 heller ikke mulighed for at yde hjælp til rejseudgifterne i forbindelse med opholdet i hjemlandet. Praktikophold, uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser, der bl.a. kan være tilrettelagt som et tilbud under integrationsprogrammet eller introduktionsforløbet, er ofte en del af et planlagt projektforsløb, hvor der i budgettet er taget højde for rejseomkostningerne. Rekognosceringsrejser og afklaringsrejser arrangeres af blandt andet Dansk Flygtningehjælp, og rejseomkostningerne vil også i disse tilfælde være omfattet af budgettet for rejsen, eventuelt med delvis egenfinansiering.

Efter bemærkningerne til L 190 af 25. februar 1999 om forslag til repatrieringslov er der i almindelighed kun mulighed for at yde hjælp til forsørgelse til kortvarige ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland på op til otte uger. Der kan således i almindelighed kun ydes hjælp til forsørgelse til rekognosceringsrejser som led i en eventuel repatrieringsproces af op til otte ugers varighed. Heraf følger omvendt, at kommunalbestyrelsen, såfremt særlige omstændigheder taler herfor, herunder om opholdet efter en konkret og individuel vurdering må anses for en væsentlig forudsætning i forhold til en eventuel senere bæredygtig repatriering, efter en konkret og individuel vurdering kan give tilladelse til længere ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland ud over otte uger.

Praktikophold, uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser kan være tilrettelagt som et tilbud under integrationsprogrammet eller introduktionsforløbet.

Opholdene i udlandet i form af praktik, uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser efter repatrieringslovens § 6 kan derimod ikke ske inden for rammerne af tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet

sådanne udlandsophold gives med henblik på, at borgeren skal kunne træffe beslutning om repatriering. Tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats gives med henblik på at styrke borgerens mulighed for beskæftigelse eller uddannelse i Danmark.

Det fremgår af § 3, stk. 2, i lov om sygedagpenge, i hvilke tilfælde, der kan udbetales sygedagpenge under ophold i udlandet. Det kan f.eks. ske, når der er tale om et lægeligt anbefalet rekreationsophold med fast lægetilsyn eller om sygebehandling, som Sundhedsstyrelsen eller en sygehusmyndighed har givet tilladelse til.

Det fremgår af § 62, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at der kun kan udbetales dagpenge til et medlem, som står til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. dog stk. 3. Det er efter bestemmelsen en betingelse for at være til rådighed, at medlemmet blandt andet har bopæl og ophold i Danmark, jf. § 62, stk. 1, nr. 6.

Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. administreres af arbejdsløshedskasserne. Det betyder, at det er arbejdsløshedskasserne, som vurderer, om et medlem står til rådighed for arbejdsmarkedet og dermed har ret til arbejdsløshedsdagpenge, herunder ret til arbejdsløshedsdagpenge under ophold i udlandet.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Muligheden for at deltage i praktik, uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser m.v. i hjemlandet kan bidrage til, at udlændingen senere kan træffe en kvalificeret beslutning om at repatriere. En beslutning om repatriering, der er truffet på velforberedt og oplyst grundlag, herunder f.eks. på baggrund af deltagelse i en rekognosceringsrejse, hvor udlændingen har haft mulighed for at undersøge mulighederne for at komme i beskæftigelse og skaffe sig et forsørgelsesgrundlag, muligheden for at skaffe nødvendig medicin og undersøgelse af mulighederne for børnenes skolegang i hjemlandet m.v., mindsker risikoen for, at den pågældende udlænding fortryder repatriering og vender tilbage til Danmark.

Samtidig ønsker Udlændinge- og Integrationsministeriet, at flere udlændinge på offentlig forsørgelse benytter sig af repatrieringsordningens muligheder for at skabe sig en fremtid i deres hjemlande eller tidligere opholdslande.

Det foreslås på den baggrund at ændre repatrieringslovens § 6, således at også udlændinge, der modtager sygedagpenge eller arbejdsløshedsdagpenge får mulighed for efter repatrieringsloven at kunne deltage i praktik eller uddannelsesforløb eller i en rekognosceringsrejse til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og dermed stilles på lige fod med de udlændinge, der modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, herunder integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp.

Det fremgår af sygedagpengelovens § 3, stk. 2, i hvilke tilfælde, der kan udbetales sygedagpenge under ophold i udlandet.

Det foreslås desuden, at det i § 3, stk. 2, i lov om sygedagpenge tilføjes, at kravet om ophold og bopæl i Danmark ikke gælder for personer, der efter repatrieringslovens § 6 har fået tilladelse til at deltage i praktik, uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering. Det forudsættes, at der i almindelighed kun vil være mulighed for at yde sygedagpenge under kortvarige ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og at der således i almindelighed kun ydes sygedagpenge til rekognosceringsrejser som led i en eventuel repatrieringsproces af op til otte ugers varighed. Heraf følger omvendt, at kommunalbestyrelsen, såfremt særlige omstændigheder taler herfor, herunder om opholdet efter en konkret og individuel vurdering må anses for en væsentlig forudsætning i forhold til en eventuel senere bæredygtig repatriering, efter en konkret og individuel vurdering kan give tilladelse til længere ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland ud over otte uger.

Uanset opholdet i udlandet skal sygedagpengelovens øvrige betingelser fortsat være opfyldt. Det er således en betingelse for at modtage sygedagpenge under en rekognosceringsrejse, praktik eller uddannelsesforløb, at personen vurderes under hele opholdet at ville være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, og at personen ikke ved at deltage i rejsen f.eks. forhaler sin helbredelse. Det forudsættes ligeledes, at kommunen sikrer, at der kan ske opfølgning under opholdet. Kommunen kan eksempelvis aftale med den sygemeldte, hvordan opfølgningen kan tilrettelægges under opholdet.

Det foreslås videre, at et medlem, der af kommunalbestyrelsen har fået tilladelse til at deltage i praktik eller uddannelsesforløb eller i en rekognosceringsrejse til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at træffe beslutning om repatriering efter repatrieringslovens § 6, under sin deltagelse i rekognosceringsrejsen er undtaget fra at skulle opfylde rådighedsforpligtelsen efter § 62, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det betyder, at medlemmet under deltagelse i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland efter repatrieringslovens § 6, ikke skal opfylde rådighedsforpligtelsen efter § 62, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og derfor kan modtage arbejdsløshedsdagpenge under sin deltagelse heri, såfremt de øvrige betingelser for at modtage arbejdsløshedsdagpenge fortsat er opfyldt.

Reglerne om kommunernes medfinansiering af udgifterne til dagpenge skal fortsat finde anvendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, §§ 3 og 4.

2.2. Hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele

2.2.1. Gældende ret

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 2, kan der ydes hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele med op til 2 m3 pr. person. Der er ikke fastsat nogen øvre grænse for, hvor stort et beløb, der kan ydes hjælp efter.

Både voksne og deres eventuelle børn kan få dækket transportudgifter. Transporten til bestemmelsesstedet skal ske billigst muligt og kan foregå med skib, tog, lastvogn m.v.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Erfaringen viser, at udgifterne til transport af personlige ejendele ofte kan være uforholdsmæssigt høje op trods af begrænsningen på max 2 m3, samt at det tit er forbundet med store vanskeligheder at få fremskaffet de rigtige dokumenter, herunder toldpapirer m.v., med henblik på at ejendele ikke bliver tilbageholdt i tolden i den pågældende udlændings hjemland eller tidligere opholdsland. Endvidere har begrænsningen på transport af ejendele på op til 2 m3 vist sig vanskeligt at administrere i praksis.

Herudover er der ofte tale om transport af forholdsvis gamle og slidte møbler, hvor transportudgifterne ikke står mål med møblernes værdi eller den mængde af møbler, der i forhold til begrænsningen af omfanget kan medtages efter bestemmelsen. I mange tilfælde vil det derfor være billigere at købe nyt bohave i hjemlandet eller det tidligere opholdsland fremfor at transportere det eksisterende.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der dels er behov for at indføre et loft for udgiften til transport af personlige ejendele, dels er hensigtsmæssigt at indføre en større fleksibilitet i bestemmelsen ved at indføre mulighed for at vælge mellem transport af eksisterende bohave og indkøb af nyt.

Det foreslås på den baggrund, at muligheden for at få hjælp til udgifter til hjemtransport af personlige ejendele, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 2, justeres, således at der i repatrieringsloven indføres en øvre grænse for, hvor meget der kan ydes til transport af personlige ejendele. Samtidig foreslås det, at udlændinge som et alternativ til transport af personlige ejendele i stedet får mulighed for at vælge en startpakke til køb af bohaver for samme beløb, som der kan ydes i transportstøtte.

Konkret foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 2, at repatrieringsloven ændres, således at der fremover kan ydes hjælp til udgifter på højst 30.000 kr. pr. person til transport af personlige ejendele. Med forslaget fjernes bestemmelsen om at der højst kan ydes hjælp til udgifter til transport af 2 m³, som primært tjente som en måde at begrænse udgifterne på.

Transporten til bestemmelsesstedet skal som hidtil ske billigst muligt og kan foregå med skib, tog, lastvogn m.v.

Det foreslås desuden, at der i stedet for transport af personlige ejendele kan ydes hjælp til udgifter til køb af bohaver på 30.000 kr. pr. person til brug for køb af personlige ejendele. Midlerne kommer til udbetaling i forbindelse med første del af etableringshjælpen, og skal anvendes til køb af bohaver i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der er tale om en valgmulighed for den enkelte udlænding, og udlændingen skal således træffe sin beslutning, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse i ansøgning om hjælp til repatriering.

Med den foreslåede ændring sikres en større fleksibilitet for den enkelte udlænding, hvilket vil styrke incitamentet til at repatriere, ligesom det kan bidrage til en administrativ lettelse i sagsbehandlingen i de sager, hvor en udlænding i stedet for transport af personlige ejendele vælger muligheden for at tilkøbe nyt bohaver.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

2.3. Bedre mulighed for at yde hjælp til erhvervsudstyr

2.3.1. Gældende ret

Det følger af repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 5, at kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til udgifter på højst 15.808 kr. (2018-niveau) til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland samt udgifter på højst 20.416 (2018-niveau) til transport af sådant udstyr.

Det er ikke en betingelse, at erhvervsudstyret skal anvendes af den enkelte udlænding selv, men den pågældende skal selv deltage i erhvervet. Der er således mulighed for, at flere personer i fællesskab kan modtage støtte til fælles indkøb af erhvervsudstyr.

Såfremt begge ægtefæller i en familie er aktive erhvervsudøvere, enten i familiens virksomhed eller hver for sig, vil begge kunne modtage støtte til dækning af udgifter til køb og transport af erhvervsudstyr.

Der kan efter gældende ret kun ydes tilskud til køb af erhvervsudstyr og transport heraf, hvis der i det pågældende land er et reelt og akut behov for de færdigheder og erhvervsudstyr, som der vil være tale om. Dette indebærer, at bestemmelsen navnlig vil være relevant i forhold til lande, som enten på grund af den generelle situation i landet eller på grund af krig eller krigslignende konflikter har et særligt behov for genopbygning.

Hjælpen kan for udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 2 eller 3, i integrationsloven eller omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydes i forbindelse med de aktiviteter, der tilbydes efter denne lovgivning. Der kan således planlægges forløb, der ud over at styrke udlændingens muligheder for beskæftigelse eller ud-

dannelse i Danmark tillige retter sig mod at uddanne og forberede den pågældende udlænding til en tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der kan eksempelvis være tale om aktiviteter, der knytter sig til bestemte håndværksmæssige færdigheder og lignende. Hvis den pågældende udlænding har de relevante færdigheder, kan der herefter efter repatrieringsloven ydes støtte til køb af udstyr, der gør det muligt for udlændingen at benytte disse i hjemlandet.

Det vil i nogle situationer være hensigtsmæssigt at yde støtten nogen tid inden repatrieringen skal finde sted. Kommunalbestyrelsen kan enten selv indkøbe det pågældende udstyr eller betinge støtten af, at der er fremlagt fornøden dokumentation for indkøbet. Udstyret kan købes i Danmark eller et andet sted, f.eks. i hjemlandet.

Da støtten er beregnet på anvendelse i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan den efter § 9 kræves tilbagebetalt, hvis udstyret ikke anvendes i tilknytning til repatriering.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

I praksis betyder betingelsen om, at erhvervsudstyret skal være egnet til at genopbygge hjemlandet eller det tidligere opholdsland, at kommunalbestyrelsen i hver enkelt sag skal vurdere, hvorvidt der er tale om tilbagevenden til et område, hvor der er behov for genopbygning, hvilket kan være vanskeligt at vurdere uden et indgående kendskab til det pågældende område.

Dansk Flygtningehjælp, der har kontorer og projekter i mange lande, hvortil der sker repatriering, yder som led i varetagelsen af rådgivningsopgaven efter repatrieringsloven på baggrund af oplysninger fra Flygtningehjælpens internationale afdeling vejledning til kommunalbestyrelsen om, hvorvidt denne betingelse kan anses for opfyldt.

Repatrieringsloven giver i dag mulighed for, at ældre udlændinge, der ikke kan medtage deres pension til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, kan få et økonomisk grundlag i form af reintegrationsbistand, jf. lovens § 10. Ligeledes blev der ved lov nr. 704 af 8. juni 2017 indført hjælp til udgifter til skolegang til skole-søgende børn, jf. lovens § 7, stk. 2, nr. 9. Det er således efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse hensigtsmæssigt at sikre, at også udlændinge i den arbejdsdygtige alder får mulighed for at starte et erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og dermed styrker et fremtidigt økonomisk fundament efter repatriering.

Det foreslås på den baggrund at fjerne betingelsen om, at erhvervsudstyret skal være egnet til at genopbygge hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Dette vil – udover at udgøre en administrativ lettelse i sagsbehandlingen – ligeledes bidrage til en mere bæredygtig repatriering, idet det mindsker risikoen for, at repatriering opgives på grund af manglende økonomisk grundlag.

Med forslaget er det som hidtil en betingelse for bevilling af hjælp til erhvervsudstyr, at udlændingen fremlægger en erhvervsplan med henblik på at kunne få bevilget støtten. Dette har bl.a. til formål at sikre, at den pågældende udlænding meget konkret skal overveje sin fremtid i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvilket igen understøtter en bedre forberedt og dermed mere bæredygtig repatriering.

Det er endvidere fortsat en betingelse, at udstyret skal være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder. Der er således ikke noget krav om, at udlændingen tidligere har beskæftiget sig med det pågældende arbejdsområde, eller at udlændingen skal være i besiddelse af en særlig uddannelse. Sådanne forhold kan imidlertid styrke sandsynligheden for, at udlændingen kan anvende udstyret erhvervsmæssigt.

Der kan ikke gives afslag på en ansøgning under hensyn til, at udstyr af den pågældende art sædvanligvis stilles til rådighed af en arbejdsgiver, idet det afgørende er, om der konkret er grundlag for at antage, at udlændingen vil anvende erhvervsudstyret.

Det vil med forslaget kun være muligt for en udlænding at modtage enten hjælp til indkøb af erhvervsudstyr, hjælp udgifter til skolegang eller reintegrationsbistand. En udlænding, der er berettiget til at modtage reintegrationsbistand kan således vælge i stedet at modtage hjælp til erhvervsudstyr. Det kan f.eks. være relevant, såfremt et ægtepar repatrierer sammen, og hvor det kan være relevant for dem i fællesskab at opstarte et erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Ligeledes kan det i lyset af de konkrete omstændigheder eventuelt for en udlænding, der er omkring 15 år på tidspunktet for repatriering, være relevant at yde hjælp til erhvervsudstyr efter den foreslåede bestemmelse fremfor hjælp til udgifter til skolegang, jf. lovens § 7, stk. 2, nr. 9. Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvor der bl.a. kan lægges vægt på, hvornår det er normen i det pågældende land, at unge forlader skolesystemet og bidrager på arbejdsmarkedet, herunder bidrager til familiens indkomst.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

2.4. Hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v.

2.4.1. Gældende ret

Repatrieringsloven indeholder en regulering af herboende udlændinges muligheder for at opnå økonomisk støtte og rådgivning i forbindelse med frivillig tilbagevenden til udlændingens hjemland eller et tidligere opholdsland. Der kan ydes økonomisk støtte i form af hjælp til repatriering efter § 7 (engangsydelse), og reintegrationsbistand, der er en løbende månedlig pensionslignende ydelse til ældre og/ eller uarbejdsdygtige udlændinge, jf. § 10, såfremt udlændingen ikke selv er i besiddelse af tilstrækkelige midler dertil.

Der er derimod ikke i dag mulighed for at yde hjælp til udgifter, der er forbundet med udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v., der er en forudsætning for, at repatriering kan foretages.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

For en del udlændinge, der ønsker at repatriere, er det en betingelse, at de fremmøder personligt på deres hjemlands ambassade med henblik på at få udstedt et nyt nationalitetspas, identitetspapirer m.v., som tillader dem at genindrejse og bosætte sig i deres hjemland. Dette gælder også, i tilfælde hvor den relevante ambassade er beliggende i f.eks. Stockholm, Berlin eller London. Endvidere kan det være forbundet med et gebyr at indgive en sådan ansøgning.

De samlede omkostninger ved at anskaffe sig et nationalitetspas kan være relativt høje for nationaliteter, hvor der f.eks. ikke er en pasudstedende repræsentation fra det pågældende hjemland i Danmark, og hvor hele familien derfor skal rejse til udlandet.

Efter gældende regler er der ikke mulighed for at yde hjælp til at dække eventuelle udgifter, der er forbundet med fremskaffelse af nationalitetspas, identitetspapirer m.v., herunder gebyrer og rejseudgifter, der er nødvendige for at udlændingen kan repatriere. Det vurderes, at dette afholder en del udlændinge fra at anvende repatrieringsordningen, idet de ikke selv har mulighed for at afholde udgifterne hertil.

Udlændinge- og Integrationsministeriet ønsker at modvirke, at udlændinge, der har et reelt ønske om at repatriere, afholder sig herfra på grund af udgifter til fremskaffelse af nationalitetspas m.v. På den baggrund foreslås det at indføre mulighed for hjælp til at dække sådanne eventuelle udgifter.

Konkret foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 5, at repatrieringsloven ændres, således at det fremover bliver muligt for en udlænding at søge om hjælp til at få dækket eventuelle udgifter, der er forbundet med fremskaffelse af nationalitetspas, identitetspapirer eller lign., som kan være en nødvendighed for at vende tilbage, herunder rejseudgifter i forbindelse med f.eks. personligt fremmøde på ambassade i Danmark eller i udlandet.

Den foreslåede ordning omfatter både børn og voksne udlændinge, hvor der er udgifter forbundet med fremskaffelse af nationalitetspas, identitetspapirer m.v.

Der kan efter den foreslåede ordning ydes hjælp på op til 10.000 kr. pr. udlænding til dækning af eventuelle dokumenterede gebyrer, transportudgifter m.v.

Såfremt det på grund af udlændingens helbred eller lignende årsager er behov for eskorte, kan der undtagelsesvist også muligt ydes hjælp til at dække udgifter til eskorte efter den foreslåede bestemmelse inde for den samlede ramme på 10.000 kr.

Det er en betingelse for udbetaling af hjælp til udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v., at den pågældende udlænding dokumenterer at have udgifter forbundet med anskaffelse af nationalitetspas, identitetspapirer eller lign. Udgifter til transport m.v. skal afholdes billigst muligt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5.

2.5. Systematisk kommunal vejledningspligt om repatriering

2.5.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelsen vejleder i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven, eller når der i øvrigt er anledning dertil, udlændinge om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 5. Der henvises i øvrigt til vejledningsforpligtelsen i forvaltningslovens § 7.

2.5.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Efter repatrieringslovens § 5 har kommunalbestyrelserne pligt til at vejlede om mulighederne for at modtage hjælp til repatriering. Vejledningen skal ske i forbindelse med den særlige integrationsindsats efter integrationsloven eller når der i øvrigt er anledning dertil. Det er imidlertid ikke fastsat nærmere hvordan, hvornår og hvor meget kommunerne skal vejlede.

Det vurderes, at der blandt herboende udlændinge, der er omfattet af repatrieringslovens personkreds, og som ikke har kunnet finde fodfæste på det danske arbejdsmarked, er en del, der ikke har evne eller reel vilje til at blive en integreret del af det danske samfund, og for hvem repatriering til hjemlandet eller det tidligere opholdsland vil kunne medføre en bedre tilværelse.

Med henblik på sikre en mere systematisk og ensartet vejledningsindsats fra kommunerne foreslås det derfor at ændre integrationsloven, så kommunerne målrettet forpligtes til at vejlede udlændinge om mulighederne for at repatriere i forbindelse med den løbende opfølgning på integrationskontrakten.

Konkret foreslås det i lovforslagets § 2, nr. 1, at der i integrationsloven indføres en bestemmelse om, at kommunerne som led i integrationsprogrammet har pligt til at vejlede udlændingen om mulighederne for repatriering efter repatrieringsloven, hvormed det præciseres, at der skal ske vejledning om repatriering som led i den konkrete opfølgning på integrationskontrakten efter § 20, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at en tilsvarende vejledningsforpligtelse også skal gælde for udlændinge, der er omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som jobcentrene har kontakt med via reglerne om kontaktforløb og opfølgning. Ligeledes foreslås, at en tilsvarende vejledningsforpligtelse også skal gælde for udlændinge, der er omfattet af lov om sygedagpenge. Der vil således i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og i bekendtgørelse om opfølgning i sygedagpengesager blive indført en bestemmelse om, at jobcentrene skal vejlede udlændinge, der er omfattet af repatrieringslovens personkreds, om mulighederne for repatriering. Ændringen af bekendtgørelserne vil ske med hjemmel i § 21, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og i § 10, stk. 2, i lov om sygedagpenge, og træde i kraft samtidig med dette lovforslag.

Den foreslåede bestemmelse i integrationsloven og den påtænkte ændring af de to bekendtgørelser medfører, at mulighederne for repatriering fremover vil indgå som et fast punkt i forbindelse med kommunernes opfølgning på integrations- og beskæftigelsesindsatsen for den enkelte udlænding. Ændringen af integrationsloven vil betyde, at kommunerne forpligtes til at vejlede alle udlændinge, der er omfattet af integrationsloven, om mulighederne for at få støtte til repatriering i forbindelse med opfølgning efter integrationslovens § 20. Det indebærer, at der for udlændinge, der ikke er i beskæftigelse, som minimum skal følges op 4 gange inden for 12 måneder. Ændringerne vil ligeledes betyde, at for personer, som jobcenteret har kontakt med via kontaktforløbet efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller via opfølgningsreglerne i sygedagpengeloven, skal jobcenteret vejlede i forbindelse med de løbende samtaler.

Det bemærkes, at repatrieringsloven hviler på den forudsætning, at udlændingens tilbagevenden sker på frivilligt grundlag, og kommunerne kan således ikke pålægge en udlænding at benytte sig af repatrieringslovens muligheder.

Der henvises til lovforslagets § 2.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes samlet set at medføre merudgifter for det offentlige på 3,6 mio. kr. i 2018 og 6,7 mio. kr. årligt i 2019 og frem. Finansieringen heraf blev som følge af Aftale om finansloven for 2018 mellem regeringen og Dansk Folkeparti afsat på finansloven for 2018.

Forslagets element om øgede muligheder for at modtage sociale ydelser under rekognosceringsrejser forventes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser i forhold til sygedagpenge og arbejdsløshedsdagpenge.

Lovforslagets ændrede bestemmelser om transport af eget indbo forudsættes under et at være udgiftsneutralt for det offentlige.

Lovforslagets lempeligere betingelser for hjælp til køb af erhvervsudstyr forventes at medføre merudgifter på 0,6 mio. kr. i 2018 (halvårseffekt) og 1,3 mio. kr. årligt herefter.

Elementet om hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af nationalitetspas forventes at medføre merudgifter på ca. 0,4 mio. kr. årligt.

Ændringerne af kommunernes eksisterende vejledningspligt vedrørende repatriering skønnes ikke at være forbundet med administrative konsekvenser for kommunerne. Det skyldes, at der alene er tale om en præcisering af de gældende bestemmelser, og at vejledningen forudsættes at ske i forbindelse med jobcentrenes eksisterende kontakt med målgruppen.

Som følge af lovforslaget afsættes der endvidere en pulje på 2,6 mio. kr. i 2018 og 5,0 mio. kr. årligt i 2019 og frem til understøttelse af konkrete repatrieringsprojekter.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører ikke erhvervsøkonomiske eller erhvervsadministrative konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke væsentlige administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 19. januar 2018 til den 16. februar 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Amnesty International, Ankestyrelsen, AOF-Danmark, ATP, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende, (ASE), Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, BDO Kommunernes Revision, Børne- og Kulturchefforeningen, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkeoplysnings Forbund, Dansk Industri, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske A-kasser, Danske Seniorer (Ældremobiliseringen), Danske Regioner, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Dignity – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Feriekonto, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flygtningenævnet, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, Frivilligrådet, FSR – danske Revisorer, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, KL, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landsforeningen af Fleks- og Skånejobbere - LAFS, Landsforeningen for førtidspensionister, Landsorganisationen i Danmark (LO), Liberalt Oplysningsforbund, Lægeforeningen, NETOP - Netværk for oplysning, Oplysningsforbundenes Fællesråd, Pension Danmark, PRO-Vest, Rigsrevisionen, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for psykisk sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, Udlændingenævnet, UNHCR Regional Representation for Northern Europe, Ægteskab uden Grænser og Ældre Sagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	6,7 mio. kr. årligt
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser	Ingen	Ingen

for borgerne		
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt x)	JA	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler i lov om en aktiv socialpolitik § 5 kan der som udgangspunkt ikke ydes hjælp til forsørgelse til en person, der opholder sig i udlandet. Kommunalbestyrelsen kan dog i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, herunder hvis modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven. Det er i givet fald en betingelse, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde eller aktivering.

Efter repatrieringslovens § 6 kan kommunalbestyrelsen uanset bestemmelsen i § 5 i lov om aktiv socialpolitik efter ansøgning give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

Med den foreslåede ændring i § 6 foreslås det, at kommunalbestyrelsen uanset bestemmelserne i § 3 i lov om sygedagpenge og § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. efter ansøgning kan give tilladelse til, at en udlænding modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge eller arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til nr. 2

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 2, kan kommunalbestyrelsen yde hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele med op til 2 m³ pr. person. Der er efter de gældende regler ikke fastsat nogen øvre grænse for, hvor stort et beløb, der kan ydes hjælp efter.

Med den foreslåede affattelse af § 7, stk. 2, nr. 2, foreslås det, at der kan ydes hjælp til transport af personlige ejendele på op til 30.000 kr. Med forslaget fjernes bestemmelsen om, at der højst kan ydes hjælp til udgifter til transport af 2 m³.

Transporten til bestemmelsesstedet skal som hidtil ske billigst muligt og kan foregå med skib, tog, lastvogn m.v.

Efter den foreslåede bestemmelse kan en udlænding som alternativ til transport af personlige ejendele i stedet vælge en startpakke til køb af bohave for op til 30.000 kr. Hjælpen udtales i forbindelse med tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Der er efter forslaget tale om en valgmulighed for den enkelte udlænding, og udlændingen skal således træffe sin beslutning, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse i ansøgningen om hjælp til repatriering.

Beløbet foreslås reguleret én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 3

Det følger af repatrieringslovens § 7, stk. 2, nr. 5, at kommunalbestyrelsen kan yde hjælp til udgifter på højst 15.808 kr. (2018-niveau) til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland samt udgifter på højst 20.416 (2018-niveau) til transport af sådant udstyr.

Med den foreslåede ændring i § 7, stk. 2, nr. 5, foreslås det at slette betingelsen om, at erhvervsudstyret skal være egnet til at genopbygge hjemlandet eller det tidligere opholdsland, således at kommunalbestyrelsen altid vil kunne yde hjælp til køb af erhvervsudstyr, såfremt det efter en konkret vurdering vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Det er en betingelse for bevilling af hjælp til erhvervsudstyr, at udlændingen fremlægger en erhvervsplan med henblik på at kunne få bevilget støtten, samt at udstyret er egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder.

Der kan derimod ikke stilles krav om, at udlændingen tidligere har beskæftiget sig med det pågældende arbejdsområde, eller at udlændingen skal være i besiddelse af en særlig uddannelse. Sådanne forhold kan imidlertid styrke sandsynligheden for, at udlændingen kan anvende udstyret erhvervsmæssigt.

Kommunalbestyrelsen kan endvidere ikke meddele afslag på en ansøgning under hensyn til, at udstyr af den pågældende art sædvanligvis stilles til rådighed af en arbejdsgiver, idet det afgørende er, om der konkret er grundlag for at antage, at udlændingen vil anvende erhvervsudstyret.

Kommunalbestyrelsen kan enten selv indkøbe det pågældende udstyr eller betinge støtten af, at der forelægges fornøden dokumentation for indkøbet. Udstyret kan købes i Danmark eller et andet sted, herunder i hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Der er imidlertid ikke mulighed for at forudbetale støtten kontant til udlændingen. Hjælpen til erhvervsudstyr kan ikke sættes til et mindre beløb under henvisning til, at omkostningsniveauet i det pågældende land er lavere end i andre lande.

Kommunalbestyrelsen kan tillægge omkostningsniveauet for transporten vægt i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om køb og transport af erhvervsudstyr. Hvis omkostningerne for transport af bestemt udstyr vil være uforholdsmæssigt høje, kan kommunalbestyrelsen nægte at yde hjælpen til køb og transport af udstyret. Det skal imidlertid i denne forbindelse undersøges, om der er mulighed for at indkøbe udstyret i hjemlandet mod fornøden dokumentation.

Erhvervsudstyret er beregnet på anvendelse i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og støtten vil derfor kunne kræves tilbagebetalt, hvis udstyret ikke anvendes i tilknytning til repatriering, jf. repatrieringslovens § 9.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring i § 7, stk. 2, nr. 9, er en konsekvens af indsættelsen af et nyt nr. 10 i § 7, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 5

Efter repatrieringslovens § 7, stk. 1, yder kommunalbestyrelsen efter ansøgning hjælp til repatriering til en udlænding, der ønsker at vende tilbage til sit hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på at tage varig bopæl, hvis udlændingen ikke selv er i besiddelse af midler hertil. Hjælp til repatriering omfatter blandt andet hjælp til etablering, udgifter til hjemrejsen, transport af personlige ejendele, etablering af erhverv i hjemlandet sygeforsikring samt medicin og personlige hjælpemidler.

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 7, stk. 2, nr. 10, foreslås det at indføre en mulighed for, at en udlænding tillige kan ansøge om hjælp til at dække udgifter, der er forbundet med anskaffelse af nationalitetspas, identitetspapirer eller lignende, der er nødvendige for, at den pågældende kan genindrejse og bosætte sig i sit hjemland eller tidligere opholdsland.

Efter den foreslåede bestemmelse kan der ydes hjælp på op til 10.000 kr. pr. udlænding til dækning af udgifter, der er forbundet med anskaffelse af nationalitetspas m.v., herunder til dækning af transport- og rejseudgifter i forbindelse med f.eks. personligt fremmøde på ambassade eller konsulat i Danmark eller udlandet, gebyr i forbindelse med indgivelse af ansøgning og lignende.

Den foreslåede ordning omfatter både børn og voksne udlændinge, hvor der er udgifter forbundet med fremskaffelse af nationalitetspas, identitetspapirer m.v.

Såfremt det på grund af udlændingens helbred eller lignende årsager eskorteres af et familiemedlem, en sagsbehandler eller lignende, kan der undtagelsesvist også muligt ydes hjælp til at dække udgifter til eskorte efter bestemmelsen inden for bestemmelsens samlede ramme på 10.000 kr.

Det er en betingelse for udbetaling af hjælp efter bestemmelsen, at den pågældende udlænding dokumenterer at have udgifter forbundet med anskaffelse af nationalitetspas, identitetspapirer eller lignende.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.4.

Til nr. 6

Forslaget er en konsekvens af, at visse af beløbene i repatrieringslovens § 7 er angivet i henholdsvis 2004-, 2014- og 2017-niveau, mens andre af beløbene med de ændringer, der følger af lovforslaget, vil være angivet i 2018-niveau, samt at alle beløbene satsreguleres én gang årligt pr. 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Til § 2

Til nr. 1

Med den foreslåede bestemmelse i integrationslovens § 20 b indføres en forpligtelse for kommunerne til løbende at vejlede om mulighederne for repatriering efter repatrieringsloven.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre en mere systematisk og ensartet vejledningsindsats fra kommunerne, samt at navnlig udlændinge, der har svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet, har tilstrækkelig grundlag for at tage stilling til og eventuelt træffe beslutning om at repatriere.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kommunerne, som led i opfølgningen på integrationskontrakten, jf. integrationslovens § 20, stk. 1, forpligtes til at vejlede udlændingen om mulighederne for repatriering efter repatrieringsloven. Vejledningen om repatriering skal indgå som en fast del af kommunalbestyrelsens vurdering af den enkeltes muligheder.

Det bemærkes, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i samarbejde med Dansk Flygtningehjælp i perioden 2010-2017 har gennemført en række informationsmøder og temadage for kommunale praktikere med henblik på at orientere om mulighederne i repatrieringsloven. Ministeriet har endvidere i november 2017 udarbejdet en vejledning til repatrieringsloven, der vil kunne danne grundlag for den vejledning, som kommunerne efter nærværende forslag vil skulle give. Det bemærkes endvidere, at kommunalbestyrelsen, jf. repatrieringslovens § 5, skal underrette Dansk Flygtningehjælp, der i dag varetager den individuelle og generelle rådgivningsopgave for Udlændinge- og Integrationsministeriet, når en udlænding udtrykker ønske om at vende tilbage til sit hjemland eller tidligere opholdsland.

Det foreslås, at en tilsvarende vejledningsforpligtelse også skal gælde for kommunerne i forhold til udlændinge, der er omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om sygedagpenge. Der vil således i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats og bekendtgørelse om opfølgning i sygedagpengesager blive indført en bestemmelse om, at jobcentrene skal vejlede udlændinge, der er omfattet af repatrieringslovens personkreds, om mulighederne for repatriering. Ændringen af bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. bekendtgørelse nr. 1297 af 9. november 2016, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 1266 af 24. november 2017, vil ske med hjemmel i § 21, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, og træde i kraft samtidig med dette lovforslag. Ændringen af bekendtgørelse om opfølgning i sygedagpengesager, jf. bekendtgørelse nr. 880 af 28. juni 2017, vil ske med hjemmel i sygedagpengelovens § 10, stk. 2, og træde i kraft samtidig med dette lovforslag.

Vejledning om mulighederne for repatriering vil fremover indgå som en fast del af kommunernes vurdering af den enkelte ledige udlændings integrations- og beskæftigelsesmuligheder, og vil således helt konkret betyde, at kommunerne via jobcentrene forpligtes til at vejlede alle udlændinge i forbindelse med jobcenterets løbende kontakt med den ledige.

Det bemærkes endvidere, at repatrieringsloven hviler på den forudsætning, at udlændingens tilbagevenden sker på frivilligt grundlag, og at kommunerne således ikke kan forpligte en udlænding til at benytte sig af repatrieringslovens muligheder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.5.

Til § 3

Til nr. 1-2

Efter de gældende regler i sygedagpengelovens § 3, stk. 2, nr. 1 - 4, kan der udbetales sygedagpenge under ophold i udlandet, når der er tale om et lægeligt anbefalet rekreationsophold med fast lægetilsyn, om sygebehandling som Sundhedsstyrelsen eller en sygehusmyndighed har givet tilladelse til, om at hjemrejse fra et ferieophold el.lign. af helbreds-mæssige grunde må udsættes og dette er dokumenteret ved en lægeerklæring, eller når der er tale om, at en person er udsendt af en arbejdsgiver med hjemsted her i landet til beskæftigelse i højst 1 år i udlandet og personen har indkomst, der kan beskattes i Danmark.

Det er foreslået i lovforslagets § 1, nr. 1, at bestemmelsen i § 6 i repatrieringsloven udvides, således at også en person, der modtager sygedagpenge, kan få tilladelse til at deltage i praktik eller uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

Derfor foreslås sygedagpengelovens § 3, stk. 2, nr. 3 - 4 tilpasset, således at deltagelse i praktik, uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejse til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, sættes ind i opregningen af situationer, hvor sygedagpenge kan udbetales under ophold i udlandet.

Til nr. 3

Efter de gældende regler i sygedagpengelovens § 3, stk. 2, nr. 1-4, kan der udbetales sygedagpenge under ophold i udlandet, når der er tale om et lægeligt anbefalet rekreationsophold med fast lægetilsyn, om sygebehandling som Sundhedsstyrelsen eller en sygehusmyndighed har givet tilladelse til, om at hjemrejse fra et ferieophold el.lign. af helbreds-mæssige grunde må udsættes og dette er dokumenteret ved en lægeerklæring, eller når der er tale om, at en person er udsendt af en arbejdsgiver med hjemsted her i landet til beskæftigelse i højst 1 år i udlandet og personen har indkomst, der kan beskattes i Danmark.

Det er foreslået i lovforslagets § 1, nr. 1, at der efter repatrieringslovens § 6 også til personer, der modtager sygedagpenge, kan gives tilladelse til at deltage i praktik, uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

Derfor foreslås sygedagpengelovens § 3, stk. 2, ændret, således at deltagelse i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering, sættes ind som nr. 5) i listen over, hvornår sygedagpenge kan udbetales under ophold i udlandet.

Uanset opholdet i udlandet skal sygedagpengelovens øvrige betingelser fortsat være opfyldt. Det er således en betingelse for at modtage sygedagpenge under praktik, uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser, at personen vurderes under hele opholdet at ville være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, og at personen ikke ved at deltage i rejsen f.eks. forhaler sin helbredelse.

I bekendtgørelse om opgørelse af beskæftigelseskrav og beregning af sygedagpenge m.v. er der fastsat regler om sygedagpenge i forbindelse med uddannelse, herunder, at hvis en erhvervsmæssig uddannelse påbegyndes under sygefraværet, kan der som udgangspunkt kun ydes sygedagpenge, når der højst er 6 timers undervisning pr. uge. Der vil med hjemmel i § 6, stk. 2, i lov om sygedagpenge blive fastsat regler om muligheden for at modtage sygedagpenge under deltagelse med tilladelse efter § 6 i repatrieringsloven i praktik eller uddannelsesforløb udover 6 timer ugentligt, men i en begrænset periode på op til 8 uger i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Kommunen skal revurdere sygedagpengemodtagerens situation, når personen har modtaget sygedagpenge i 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder, og herunder tage stilling til, om udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges. Praktik, uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejse kan evt. betyde, at det ikke er muligt at foretage denne vurdering inden for fristen og at udbetalingen af sygedagpenge fortsætter, indtil kommunen efter personens tilbagevenden til Danmark kan træffes en gyldig afgørelse.

Til § 4

Til nr. 1-5

Efter gældende regler i § 62, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan der kun udbetales arbejdsløshedsdagpenge til et medlem, som er til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er blandt andet en betingelse for at stå til rådighed, at medlemmet har bopæl og opholder sig i Danmark.

Det betyder, at et ledigt medlem som hovedregel ikke kan modtage dagpenge under bopæl og ophold i udlandet, jf. § 62, stk. 1, nr. 6.

Det følger imidlertid af forordning (EF) nr. 883/2004, artikel 64, at retten til ydelse bevares under i op til 3 måneder under jobsøgning i det andet EU/EØS-land.

Desuden fremgår det af bekendtgørelse om rådighed, at et medlem kan få dagpenge under arbejdssøgning i et andet land, hvis medlemmet inden afrejsen godtgør over for a-kassen, at pågældende har en aftale med en arbejdsgiver om en ansættelsessamtale i det andet land. Medlemmet skal give meddelelse om opholdets varighed til jobcenteret og a-kassen før rejsen. Medlemmet skal komme tilbage til Danmark inden for 5 dage.

Reglerne om udbetaling af dagpenge administreres af arbejdsløshedskasserne. Det betyder, at det er arbejdsløshedskasserne som vurderer, om et medlem står til rådighed for arbejdsmarkedet og dermed har ret til dagpenge, herunder ret til dagpenge under ophold i udlandet.

Det er i dette lovforslags § 1, nr. 1, foreslået, at kommunalbestyrelsen efter ansøgning kan give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om socialpolitik, sygedagpenge efter reglerne i lov om sygedagpenge eller arbejdsløshedsdagpenge efter reglerne i lov om arbejdsløsforsikrings m.v., hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

Det foreslås derfor, at det i § 62 som nyt stykke 4 kommer til at fremgå, at kravet om bopæl og ophold i Danmark ikke gælder for medlemmer, der af kommunalbestyrelsen har fået tilladelse til efter repatrieringsloven § 6 at deltage i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering, og som deltager heri, og at de i øvrigt er undtaget fra de øvrige rådighedsbestemmelser i § 62, stk. 1.

Det betyder, at medlemmet under deltagelse i praktik, uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland kan modtage arbejdsløshedsdagpenge.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2018.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven finder anvendelse for alle ansøgninger om repatriering, såfremt repatriering først finder sted den 1. juli 2018 eller senere. Det betyder, at kommunalbestyrelsen vil være forpligtet til at genoptage allerede afgjorte sager, hvor repatriering først finder sted efter lovens ikrafttrædelse, med henblik på behandling efter de nye regler. Der forventes at være tale om et mindre antal sager.

Det foreslås i *stk. 3*, at §§ 3 og 4 finder anvendelse for personer, der den 1. juli 2018 eller senere får tilladelse efter repatrieringslovens § 6 til at deltage i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejse til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

Loven kommer ikke til at gælde for Færøerne eller Grønland, idet repatrieringsloven, integrationsloven, lov om sygedagpenge og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
Gældende formulering	Lovforslaget
§ 6. Uanset bestemmelserne i § 5 i lov om aktiv socialpolitik og § 25, stk. 2, i integrationsloven kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering. § 7. --- Stk. 2, nr. 1--- 2) udgifter til transport af personlige ejendele op til 2 m³ pr. person, 3) 4).... 5) udgifter på højst 11.615 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland, samt udgifter på højst 15.000 kr. til transport af sådant udstyr, 6-8)...	§ 1 I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 13. oktober 2017, foretages følgende ændringer: 1. § 6, 1. pkt., affattes således: »Uanset bestemmelserne i § 5 i lov om aktiv socialpolitik, § 3 i lov om sygedagpenge og § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning give tilladelse til, at en udlænding modtager hjælp til forsørgelse efter reglerne i lov om aktiv socialpolitik, sygedagpenge efter reglerne i lov om sygedagpenge eller arbejdsløshedsdagpenge efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvis den pågældende deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.« 2. § 7, stk. 2, nr. 2, affattes således: »2) udgifter på højst 30.000 kr. pr. person til transport af personlige ejendele, eller hjælp til udgifter til køb af bohave på 30.000 kr. pr. person til brug for køb af personlige ejendele,«. 3. I § 7, stk. 2, nr. 5, slettes »og genopbygningen af hjemlandet eller det tidligere opholdsland«.

9) udgifter til skolegang til skolesøgende børn, der på tidspunktet for repatriering er fyldt 5 år, på 500 kr. om måneden pr. barn i op til 4 år, dog højst indtil det fyldte 16. år. § 14. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, og § 7, stk. 4, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. <i>Stk. 2.</i> De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent. <i>Stk. 3.</i> De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 3, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.	4. I § 7, stk. 2, nr. 9, ændres »indtil det fyldte 16. år.« til: » »indtil det fyldte 16. år, og«. 5. I § 7, stk. 2, indsættes efter nr. 9 som nyt nr.: »10) udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v. på højst 10.000 kr. pr. person.« 6. I § 14 indsættes som stk. 4: »Stk. 4. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 2 og 10, er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.«
--	--

§ 20 a. Kommunalbestyrelsen kan anvende »Min Plan« på Jobnet, når der skal udarbejdes og følges op på en integrationskontrakt, jf. §§ 19 og 20. Anvender kommunalbestyrelsen »Min Plan«, skal beskæftigelses- og uddannelsesmål, planer for tilbud, uddannelsespålæg, sanktioner m.v., jf. § 19, stk. 4-7, fremgå heraf. 3) en person må udsætte hjemrejse fra et ferieophold el.lign. af helbredsmæssige grunde og dette er dokumenteret ved en lægeerklæring eller 4) en person er udsendt af en arbejdsgiver med hjemsted her i landet til beskæftigelse i højst 1 år i udlandet og personen har indkomst, der kan beskattes i Danmark.	§ 2 I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1127 af 11. oktober 2017, foretages følgende ændringer: 1. Efter § 20 a indsættes: »§ 20 b. Kommunalbestyrelsen har pligt til som led i integrationsprogrammet at vejlede udlændingen om mulighederne for repatriering efter repatrieringsloven. Vejledningen om repatriering skal gives i forbindelse med den løbende opfølgning på integrationskontrakten efter § 20, stk. 1. « § 3 I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 826 af 23. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1541 af 19. december 2017 og § 11 i lov nr. 1669 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer: 1. I § 3, stk. 2, nr. 3, ændres »eller« til: »,«. 2. I § 3, stk. 2, nr. 4, ændres »i Danmark.« til: »i Danmark eller«. 3. I § 3, stk. 2, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer: »5) en person efter repatrieringslovens § 6
--	--

§ 62. Der kan kun udbetales dagpenge til et medlem, som står til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. dog stk. 3. Det er en betingelse for at være til rådighed, at medlemmet 1) er aktivt arbejdssøgende, herunder registrerer jobsøgningsaktiviteter i joblog på Jobnet eller i arbejdsløshedskassens digitale joblog, 2) kan og vil overtage arbejde med dags varsel, 3) kan og vil deltage i samtaler og aktiviteter i arbejdsløshedskassen, herunder selv booker samtaler med arbejdsløshedskassen, 4) kan og vil deltage i kontaktførelser, herunder i samtaler i jobcenteret og hos en anden aktør, og i aftalte aktiviteter og tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, 5) giver jobcenteret de oplysninger, som er nødvendige for, at medlemmet kan henvises til arbejde og gives tilbud efter lov om en beskæftigelsesindsats, og. 6) har bopæl og opholder sig i Danmark. <i>Stk. 2.</i> Dagpenge må ikke udbetales til et medlem, 1) som er sygt, jf. dog stk. 3, eller i øvrigt ude af stand til at påtage sig arbejde af normalt omfang, 2) som aftjener værnepligt eller unddrager sig denne, 3) som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed, eller som	har fået tilladelse til at deltage i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejse til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.« § 4 I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 21. juni 2017, som senest ændret ved § 10 i lov nr. 1671 af 26. december 2017, foretages følgende ændring; 1. I § 62, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, indsættes efter »jf. dog stk. 3«: » og 4«. 2. I § 62, <i>stk. 1, nr. 6</i>, indsættes efter »Danmark«: », jf. dog stk. 4.«.
---	--

unddrager sig frihedsberøvelse, 4) som forsørges på institution, eller 5) som af anden grund ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet. <i>Stk. 3.</i> Uanset stk. 2 kan der udbetales dagpenge under de første 14 dages sygdom til et medlem, som er tilmeldt som arbejdssøgende hos jobcenteret forud herfor, jf. § 57, stk. 4. Medlemmet skal melde sig syg hos arbejdsløshedskassen på første sygedag. Udbetaling er betinget af, at medlemmet ikke arbejder på nedsat tid og ville være berettiget til dagpenge, hvis medlemmet ikke var sygt. I perioden med sygdom skal medlemmet ikke være tilmeldt som arbejdssøgende hos jobcenteret efter § 57, stk. 4, og medlemmet skal ikke være aktivt arbejdssøgende eller stå til rådighed for arbejde eller en aktiv indsats efter stk. 1. Ydelsen udbetales for hele dage. <i>Stk. 4.</i> Politiet skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis politiet træffer afgørelse om inddragelse af pas i medfør af § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. over for et medlem, som politiet har formodning om modtager dagpenge eller feriedagpenge, fordi der er grund til at antage, at den pågældende i udlandet deltager i aktiviteter, hvor dette kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden. Politiet skal endvidere underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis afgørelsen efter § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om pas til danske statsborgere m.v. senere omgøres eller ophæves. Anklagemyndigheden skal underrette Styrelsen for Arbejds-	3. I § 62 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: »<i>Stk. 4.</i> Stk. 1 finder ikke anvendelse for medlemmer, der efter repatrieringslovens § 6 af kommunalbestyrelsen har fået tilladelse til deltagelse i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering, og som deltager heri.« Stk. 4- 9 bliver herefter stk. 5-10.
---	---

marked og Rekruttering, hvis anklagemyndigheden får formodning om, at et medlem, der ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v., modtager eller har modtaget dagpenge eller feriedagpenge. <i>Stk. 5.</i> Kriminalforsorgen skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, hvis et medlem, der modtager dagpenge, undergives strafafsoning eller anden frihedsberøvende foranstaltning, herunder varetægtsfængsling, som følge af et strafbart forhold. <i>Stk. 6.</i> Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, når myndigheden får formodning om, at et medlem modtager dagpenge, hvis 1) medlemmet bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor a) medlemmet er varetægtsfængslet, b) politiet eftersøger medlemmet med henblik på varetægtsfængsling eller c) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse, eller 2) medlemmet bevidst unddrager sig straf fuldbyrdelse her i landet i tilfælde, hvor medlemmet er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse. <i>Stk. 7.</i> Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal videregive underretninger, jf. stk. 4-6, til medlemmets arbejdsløshedskasse. <i>Stk. 8.</i> Arbejdsløshedskassen skal som følge af en dom, jf. stk. 4, 3. pkt., træffe afgørelse om tilbagebetaling af dagpenge eller feriedagpenge, som medlemmet har modtaget under ophold i udlandet, for den periode, som dommen omfatter. Dette gælder, uanset om arbejdsløshedskassen tidligere har truffet afgørelse om tilbagebetaling af dagpenge	4. I § 62, <i>stk. 7</i>, der bliver <i>stk. 8</i>, ændres »jf. stk. 4-6« til: »jf. stk. 5-7« 5. I § 62, <i>stk. 8</i>, der bliver <i>stk. 9</i>, ændres »jf. stk. 4, 3. pkt.« til: »jf. stk. 5, 3. pkt.«
--	---

eller feriedagpenge for samme periode. <i>Stk. 9.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler for anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-3. Der kan herunder fastsættes nærmere bestemmelser om 1) de betingelser, et medlem skal opfylde for at kunne anses for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, 2) medlemmets kontakt med arbejdsløshedskassen, jobcenteret og andre aktører i forbindelse med den aktive beskæftigelsespolitik, 3) tab af dagpengeret som følge af manglende rådighed og generhvervelse af dagpengeret og 4) dagpengemæssige konsekvenser af medlemmets manglende sygemelding på første sygedag efter stk. 3, og i hvilke tilfælde dette ikke skal have dagpengemæssige konsekvenser, om registreringer i forbindelse med sygemeldingen og om afgrænsningen af arbejde på nedsat tid.	§ 5 <i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. juli 2018. <i>Stk. 2.</i> Loven finder anvendelse for udlændinge, som repatrierer med støtte i medfør af repatrieringsloven den 1. juli 2018 eller senere. <i>Stk. 3.</i> §§ 3 og 4 finder anvendelse for personer, der den 1. juli 2018 eller senere får tilladelse efter repatrieringslovens § 6 til at deltage i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.
--	--